

zarad oljnate lampe ter sveče vrlo razprli, smo po večerji eno botilijo vina trije ali štirje skupaj pili „na to jezo“. Dvakrat sem jo plačal jaz, enkrat Vi. To omenim zarad tega, ker sta mi dva Vaša gospoda očitala, da sem Vas kot p—a opisal. Ako hočete resnico govoriti, morate priznati, da ste marca meseca prišli k meni v gostilnico „Zlamal“ k večerji, da ste me čez par tednov osebno in po Vašem prijatelju vabili k „Obermayerju“, kakih deset dni pozneje ravno tako k „Levu“. Ako hočete resnico govoriti, morate priznati, da sem se Vaši nadležnosti pismeno odrekal in da sem v tem pismu povdarjal, da se nočem z Vami v razgovor spuščati o literarnih pogovorih v „Zvonu“ list 7. Ako hočete resnico govoriti, morate priznati, da sem Vam na Vašo repliko jasno razložil v drugem pismu, kje je vzroka iskati, da se ne moreva porazumljati: da se Vi ravnate po principu: osebna svoboda, na tej podlagi srečna družina, država itd. — a jaz: svoboden narod in v tem svobodna oseba itd. Vi se pa drznete, človeka, ki pred Vašo sitnostjo tako beži, imenovati ogleduha, sikofanta! Natisnite obe moji pismi v Vašem „glasilu“, tako najbolje dokazete, kako sikofantim. Ko bi se Vam moglo zameriti, imenoval bi Vas nesramnega obrekovalca. Ako Vam je bilo treba ravno samo še enega pridobiti za Vaše ideje, čemu ste ravno mene lovili, na katerem, kakor „Sl. N.“ dopisnik pové, ničesa ni? Bismark je objavil Napoleonove politične razgovore, kateri so se za zaprtimi durmi vršili, general Thür Bismarkove; ti možje so se dementovali, a s sikofanti se niso psovali, zato je treba „Zvonove“ omike, in vendar je šlo pri onih možeh za kaj več, kakor pri nama, ki sva svoje politično mnenje v gostilni in na ulici drug drugemu prodajala. Vaše bledenje v „listnici“ je žalosten dokaz nevarno bolnega duha, kateri se ne more čez lastno osobico več povzdigniti. To jako milujem in obžalujem. A zraven Vam moram tudi očitno izreči, da možje, kateri sami hočejo („Zvon“ list 18. str. 288.) biti sinovi naroda, ki je slepa množica, preneizobražena, prelena, da bi sama premišljevala; druhalj, kateri je samo treba povedati najneumnejše, tudi še tako nepošteno geslo, da za njim leti; med katero gospoduje najbolj videz, toraj hinjavstvo in laž; da možje, pravim, ki se silijo biti sinovi tacega naroda, kakoršnega si je g. Levstik v „Zvonu“ list 17. str. 271–272. izmislil, me niti razžaliti ne morejo, niti ne smejo pričakovati, da bi jim na njihovo bledenje še kedaj kaj odgovoril.

Na Dunaji 17. oktobra 1870.

Davorin Bole.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Cesarski razglas od 11. dne t. m. sklicuje delegaciji dunajskega in ogerskega državnega zbora na 21. dan novembra v Pešt.

— Še zmirom gré govorica po časnikih, da Beust omahuje in da ogerskega ministerstva predsednik Andrassy stopi na njegovo mesto, čeravno Magjari s tem niso zadovoljni. — V decembersko ustavo zagrizeni Nemci na vse kriplje delajo, da bi razrušili sedanje ministerstvo, za katero potezati se gorko pa tudi drugi narodi nimajo srca, ker ne vidijo djanj, državno-pravni opoziciji ugodnih.

— Izdajatelja in vrednika časnika „Zukunft“ Jordana in Vilimeka je deželna sodnija dunajska 13. dan t. m. mahoma dala zapreti, rekši, da v sestavku „nemško-avstrijsko vprašanje, razjasnjeno po nekem Slo-

vaku“ se nahaja hudodelstvo velike izdaje. Ta novica je osupnila vsacega, kdor pozna zmerno postopanje tega časnika.

Česko. — Za volitve se delajo na nemški in česki strani živahne priprave. Za oddelek onih velikih posestnikov, katerim je decemberska ustava sveti evangelij, je stopil spet Karlos Auersperg na čelo, ki se je dolgo kujal, zdaj pa hoče spet vse strune napeti.

Hrvaško. — 20. dne t. m. se spet začne deželni zbor, a le zato, da vredi deželne dohodke in stroške za prihodnje leto. — Baronu Rauch-u že zelo preseda banstvo. Da bi Andrassy mu le naslednika našel, izpustil bi ga, al — ni ga pravega.

Iz Tirolskega. — Presvitla cesarica se je podala v Meran, kjer čez zimo ostane zavoljo zdravja princezinje Valerije. Tirolci so cesarico z veliko slavo in srčnim veseljem sprejeli. To pa je nekterim ustavovernežem hud trn v peti, in že kričijo, da tirolska navdušenost je le hinavstvo za to, da bi dosegli, kar zahtevajo. Da bi muri popil tako hudobno drhal!

Iz francosko-pruskega bojišča. Nemci še zmirom odlašajo bombardiranje mesta Pariza. Razglas vojnega ministra Gambette kaže, kako silno se Pariz pripravlja na brambo, ki šteje 400.000 mož oborožene narodne straže, 100.000 mož mobilne garde in 60.000 pravih vojakov. — Sliši se, da Garibaldi je za vojskovodjo postavljen vsem nerednim četam, in da republikanski Španec Castelar pride z 8000 vojaci francoskom na pomoč. Iz vsega se čedalje bolj kaže, da bode okoli Pariza tako strašno klanje kakoršnega še svet ne pomni, in če tudi Nemci zmagajo, pobiti bodo tako, da veliko let se ne bodo okrevali. Na Nemškem že zdaj vlada huda nejevolja.

Strašne zgube, ki jih je že dosihmal imela pruska armada, in domače uboštvo vsled teh zgub ginja popisuje pismo, natisnjeno v nekem Hamburškem časopisu. Pismo se glasi tako-le: Lakota im uboštvo pruskih državljanov trkata strašno na vrata vladina. Jok in stok tisočih ubozih vdov in sirot še močneje doni kakor neizmerno veselje zavoljo zmage. Akoravno vladni listi na Pruskem molčijo o grozovitih revah in tu drugi neodvisni listi ne zinejo besedice o nji zavoljo domoljubja in morebiti še zarad družih vzrokov, vendar se nam potrebno zdi, povedati nekatere resnične stvari, da se svet seznanj s strašnimi nasledki take vojske. V Vestfalski deželi je samo pretekli mesec 11.817 vdov, katerim je možé vojska vzela, prosilo vlado podpore, otrok teh vdov je pa 22.723. V pokrajinah Porenskih (Rheinprovinzen) zahteva podpore 14.312 vdov in 29.619 otrok, v Hanoveranski deželi pa 9624 vdov s 26.418 otroci. Nepopisljivo je pa uboštvo v izhodni Prusiji. Vrh omenjenih pa po denarni podpori od vlade kliče 80.000 žen in otrok, ki imajo možé in očetje svoje pri armadi in so tedaj brez zaslužka. V Berlinu prišlo je naznanilo, da Pozanska dežela zdaj ne more poplačati davkov, ker je uboštvo v deželi preveliko. Kmet ne more orati zarad pomanjkanja pomagavev, fabrike so skoro vse zaprte, toraj tudi tam ni zaslužka. Prepovedalo se je časopisom omeniti teh nadlog, zarad tega pa tudi vstavijo vsaki dan kak časopis.

Žitna cena

v Ljubljani 15. oktobra 1870.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 5 fl. 10 — banaške 5 fl. 95. — turšice 3 fl. 80. — soršice 4 fl. 20. — rži 5 fl. 30. — ječmena 2 fl. —. — prosa 2 fl. 90. — ajde 3 fl. 10. — ovsa 1 fl. 60 — Krompir 1 fl. 50.